

SCÉNÁŘ PŘÍBĚHY NAŠICH SOUSEDŮ MARTA BYSTROVOVÁ

Marta Bystrovová je novinářka a vdova po Vladimíru Bystrovovi. Narodila se v roce 1947 ve Staré Strži u Dobříše s dívčím jménem Švagrová, pod kterým dodnes píše. Ale od tří měsíců žila v Drtinově ulici v Praze 5.

Marta Bystrovová psala do Svobodného slova, později po revoluci do Lidových novin. V sedmdesátých letech v době normalizace byla práce novinářů v redakcích kontrolovaná a utlumena Např. „Když náš básník Jaroslav Seifert dostal Nobelovu cenu, tak my jsme směli o něm napsat takovýhle kousek.“ „Dostal Nobelovu cenu, což bylo velká pocta, ale se nesměl napsat o něm velkej článek třeba...nebo s ním nedej Bože rozhovor.“

Minutáž: 26.37-26.45 26.52- 27.00

V devadesátých letech, naopak udělala Marta Bystrovová velký rozhovor s dcerou Milady Horákové, se kterou chodila její sestra do školy: „Vyprávěla, jak na ni vlastně nasadili...kamarádka byla zubařka...a že na ní taky nasadili a donášeli na ni a že oni se hrozně báli.“

Minutáž: 1:09: 02 - 1:09:14

20.11. 1989 psala paní Bystrovová první články o demonstraci 17.11. a zásahu policie. „Což když vám to takhle říkám, tak vy nevíte, proč by to měla být událost, že se o tom napsalo, že někde tloukli policajti studenty, ale do té doby bylo absolutně nemožný.“ „A tím začalo, že se v novinách o tom začalo psát, lidi přišli na Václavský náměstí, tam bylo plný Václavský náměstí, stáli pod voknama toho Melantrichu, kde my jsme měli tu redakci a prostě tam čekali na ty noviny, až vyjdou večer, v noci.“

Minutáž 23.37 -29.48 29.58- 30.18

Nikolajeviče Bystrova (tchána Marty Bystrovové) hned v květu 1945! Rusové odvezli do Gulagu za údajnou protisovětskou činnost na 10 let. Nikolajevič Bystrova využívali jako tlumočníka, protože uměl spoustu jazyků. Nikolajevič Bystrov z Gulagu posílal dopisy, ale dopisy rodině nepřicházeli, aby rodina nevěděla kde je.

Později Vladimír Bystrov požádal ruský archív o dopisy svého otce a pak je se svojí ženou překládali. Když si je četli, cítili takovou bezmocnost... Když zemřel Vladimír Bystrov, syn Michal Bystrov začal psát o svém otci i dědečkovi poznatky, kauzy i o dalších odvěčených lidech. „Musím říct, i když jsem ho neznala, hrozně to na mě zapůsobilo, protože to byla taková bezmocnost, co ty lidi prožívali. Tak si myslím, že by si to měli přečíst a vidět co se dělo a co by se mohlo klidně dít znova.“

Minutáž: 23:09-23:30

Na závěr vám paní Bystrovová řekne svoje životní krédo: „Člověk by měl být slušný a nestarat se jen sám o sebe.“

Minutáž: 55:52-55:56